

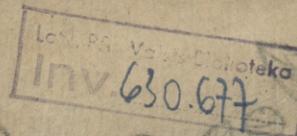
FLEMMINGUS

IN
ARENA
ET
LAURIS.

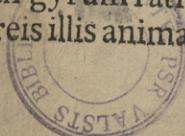
Heroi
Illustrissimo, Generosissimoq; Domino,
Domino JACOBO HEINRICO
Liberò Baroni à Flemming,
Augustissimo Poloniarum Regi & Electori
Saxoniæ ab intimoribus Consiliis Excellentissimo,
Generali Turmarum Equestrium DUCI
fortissimo,
Chiliarchæ Legionis Catapultariæ strenuissimo,
Equiti Ordinis S. JOHANNIS inclytissimo,
Hereditario Brandenburgensis Pomeraniæ
Mareschallo Amplissimo, &c:

Domino & Mecœnati suo gratiosissimo.

Illustrissime Heros,
Mecœnas gratiosissime,

INgens virtutis ornamentum est Eruditio, sive quod prudentiæ militari solidius svadeat, sive quod omnes & singulos aureo Palladis freno, in gyrum rationis rectius ducat. Quanquam enim a ferreis illis animabus contemnatur

tur passim, multa tamen emolumenta generofis Ducibus
tulisse, non nisi strabum judicium non senserit. Alexan-
dro quid profuerit, quid utrique Scipioni, quid Cæsari, aliisque
tam Græcis, quam Latinis Heroibus, historiæ satis superque
testantur. Exercitus sanè tuus, Flemminge Illustrissime,
ipsum animum cum Eruditione imbibisse videtur, tot Vi-
ris animosissimis æquè ac eruditissimis instructus, ut ad-
mirationem moveat doctissimis, ipsis stuporem hostibus.
Cujus ut Caput es omni doctrinarum genere consumma-
tissimum, ita Dux Meritorum famâ inclytissimus. Gene-
rositatem Generi debes, ingenium naturæ, felicitatem for-
tunæ, victorias cœlo, splendorem AUGUSTI gratiæ; Ast
Eruditionis ac Eloquentiæ vim labori & industriæ, Pruden-
tiæ multo rerum Usui. Quibus equidem ita radias, ita
emines, ut quamvis Officiorum Amplitudine sis splendidissi-
mus; Generis Antiquitate laudatissimus; rerum gestarum
gloriâ celeberrimus; vel nudâ tamen Eruditione fores no-
bilissimus. Quid liberalis illa comitatis gratia, quâ Superio-
res ad amorem, inferiores ad obsequium non invitâ modo,
sed vel invitatos trahis? Quibus benevolentia illecebris ipsos
inimicos potius expugnare, quam odiô hostili oppugnare,
satis humaniter hactenus contendisti. Faxit Deus, ut por-
rò & gloriose, & feliciter! Plura paginæ impatientia prohi-
bet. Cætera pudor, ne licet assentiar, assentari videar. Nec
ipse voles nimiis laudibus onerari, qui Gloriæ lineam in-
gressus altiora meditaris, quam vel mentis divinatione, vel
oculorum indagine possumus assequi. Quòd verò pauxilla
hæc religiosâ quadam audaciâ non illubens offero, sat bo-
nis rationibus adductus facio. Non enim honorariô tan-
tum Musas meas coronare quondam voluisti, sed & honori-
ficam

ficam provinciam decernere, quâ catapultariæ tuæ Legionis Prædicator, adeoq; totus Tuus evaderem. Sed præpedivit obsequium non tam crudum adhuc senium, quam morosa nodosaq; podagra, quæ illô ipsô momentô ingruens, multas septimanas ægrum me miserè cruciavit & detinuit. Ne igitur ingratus morerer, Lyram intendi desidem diu, ausus quidem minora tuis Meritis, majora meis viribus; At in magnis vel voluisse sat est.

Hoc Tu si minimum, Vir Maxime, carmen amabis,
Evenient gladiis omnia fausta tuis.

DEUS T.O.M. AUGUSTO, Regno, Exercitui Tuisq; incolumem, felicem, victorem, benignum Te conservet diu!
DEUS Consilia & Actiones tuas promoveat, ita me quoq; his è tenebris in lucem olim promovebis! Hoc animitus precatur atq; vovet

Illustrisimæ Generosissimæq; Tua Excellentiae

Dab: Mitoæ è Museo,

VIII. Calendas Junii

clo Icc.

obsequiosissimus servus

CHRISTIANUS BORNMANNUS,

P. L. Cæs: & Duc: Bibliothecarius.

Cum Bono Deo Meo!

I.

*Ad Illustrissimum Generosissimumq; Dominum
Generalem FLEMMINGUM.*

FLEMMINGE Magni Regis Amor, potens
Jovis Satelles, pone parum manu
Justum furorem, nec paventes
Fulmine pelle locô Camœnas.
Vidisse magnum oblectet Hyampea,
Bibisse quondam fonte Caballinô,
Ac omne lac è purpuratis
Palladis & Themidos papillis.
Antiqua Stirpis gloria quod tuis
Illustre Spartis conciliat decus,
Hæc est Avorum fama, quam Tu
Multiplici reparas trophæo.
Communis hæc est portio plurimis,
Sed quam mereris, laus tibi propria.
Virtute solâ Tu triumphum, &
Ingeniô meliore lauros
Acquiris, ut Mars ipse manu Tibi
Non pertinacem porrigat annulum,
Et rebus Augusti, rigentem
Ad Boream, faveat gerendis.

A

Sic

Sic inter ignes atque tonitrua,
Ensesque nudos stas Salamandriō
Fervore. Sic castra atque Regnum
Consiliō gladioq; firmas.
Si Te beatis Numen Aprilibus,
Vitamq; svavi ornabit amaracō,
AUGUSTUS augebit Coronam,
Tuq; Adamas eris in Corona.

II.

*In Antiquissimam Flemmingorum,
Generosissimamq; Familiam.*

Nunc ubi satellites
Veris, Favonī mitiore cœlum
Molliunt anhelitu,
Natura vultum lætior resumit,
Et sopore conditō
Annus resurgit, arboresq; calvas
Fronde vestiens novā
Rebus colorem reddit antē raptum,
Quis mihi Polymniæ,
Flemminge multis laudibus canende,
Consonam dabit lyram?
Quis me per antiquæ vel arboreta
Celsa Pomeraniæ,
Illustræ vel nemus perambulantem,

Edoce-

Edocebit inclytum
Flemmingiani Stemmatis cacumen,
Imminens polo decus?
Plantata juxta rivulos aquarum
Arbor hæc levat caput,
Ut vincat omnem frondium virore,
Et sapore fructuum
Sylvam, nec ullô cive gaudeat plus,
Tota discolor licet
Pomona. Non hanc Libani colona,
Cedrus aucta seculis;
Non Taprobanæ Cinnamus beatæ;
Non opaca populus;
Nec grata Phœbo laurus, & Sororum
Agmini Novensili,
Nec cœtus arborum universus æquat.
Illa brachiis suis
Complectitur virtutis ac perennis
Hostimenta Gloriæ.
In cuius umbra liberè canori
Nidulantur oscines,
Encomiorum non chori silentes.
Nempè Palma grandis est,
Rubris Lyæi dulcior racemis,
Punicis feracior
Malis, venustâ pulchrior cupresso,

Ampliorq; fraxinis,
Flemmingianæ Stirps vetusta Gentis:
Grande patrii soli
Decus, tot Heroum beata Mater,
Ac Equestris Ordinis
Lumen, sed inter astra quale noctu
Luna præbet aurea.
Hæc Palma distendit suos per omnes,
Ut patescat omnibus,
Ramos maris terræq; portiones,
Vix ut orbis angulus,
Non Aula, non Exercitus putetur,
Quin fruatur hâc ope.
Cognovit illam præpotens Iberus;
Triplici superbiens
Florentium Monarcha Liliorum
Caule; Novit Austria,
Pannoniæ victrix feriç; Daci;
Truxq; Thrax fugam dedit,
Sufferre tantum nescius valorem;
Ister atq; Nicarisi
Fusum bibere Galliæ cruorem;
Belga fortitudinem
Miratus, & Neptunius Britannus
Vidit atq; mutuit.
Per Cymbriam se fudit, innatantem
Insu-

Insulis frequentibus
Dorso fretosæ Thetyos. Per amplam
Scandiam & Nidrosiam,
Ad astra tollens verticem nivosum
Nerigon, ubi die
Cœcutientem vix videre Phœbum
Octo mensibus potest.
In bellicosæ rupibusq; magnis,
Vallibusq; Sveciæ,
Flemmingiana Palma, fida Regi
Et togâ & sagô viret.
Neriones Martisq; germen illud,
Ampliusq; terminis
Majusq; famâ, pervagatur omne
Limen orbis integri.
Quò non meat virtus? Quid obstat? Ipsum
Fortitudini patet
Cœlum, paventi mente non petendum.
Spes, fides amorq; sunt
Tres in DEum, & Reges Ducum columnæ,
Queis Enyo nititur.
Brennonium sed quis putet silendum,
Laureis tot inclytum
Heroa? Quò non Hector aut Achilles,
Ante funus Illi,
Quivère fortius vibrare tela,

Congrediq;. Jam quies
Jucunda pectus roborat senile,
Otioq; spiritum
Solatur, omni liberum labore;
Fortè Pomeranicæ
Palmæ sub umbra, vel patentis alni
Aucupantem etesias,
Sella in paterna dum sedet reclinis.
Qui recenseat genus
Totum Virorum, littus aut arbit,
Pinget aut mari notas.
Flemminge, Tu verò recens Tuorum
Sidus, aureum Caput
Compendiumq;; Exercitum gubernas
Tàm bonis, & inclytis
Successibus, famamq; rebus auges,
Ut suprema Gloriæ
Flemmingianæ sis corona. Martis
Mense, corde Martiô,
Victoriæ plus obtinendo paucis,
Maximis cohortibus
Quàm plurimi annô haud præstitere totô.
Vinculô tamen novô,
Quam Tu Polonis inseres viretis,
Non pigris Amoribus
Propaginem, florebit ac amœnis,

Læta

Læta rore Regiō,
Terram ac Olympum fructibus replebit.

III.

De præsenti bello.

Quod novum Belli genus? Inter arma
Frugibus campos, varioq; sylvas
Flore vestitas, & amœna tuti
Gaudia ruris?
Mumius quamvis bimarem Corinthum,
Scipio vertat Lybiæ Magistram,
Funus & mundi dominæ minetur
Hannibal urbi;
Nullus AUGUSTO nec amor cruoris,
Nec sitis multi vehemens metalli.
Incolis novit, graviterq; partis
Parcere rebus.
Nutibus priscos ita gratosis,
Vincit Heroas simul ac recentes,
Gressibus belli celer, at nocendi
Fulmine tardus.
Gratias Marti quis amore junctas
Credat? **E**st virtus Aquilæ, tueri;
Laude Majestas proprius nec ullâ
Imminet astris.

IV. In

IV.

In Malum Aurantium.

Fortunæ dubius favor
 Quàm mutat variis omnia casibus !
 Qui muros Babyloniæ
 Æratos Macedo fortibus eripit,
 Euphratis celer accolit ;
 Mox victor loculô concipitur brevi,
 Et totum Imperium , Duci
 Divisum vario, mole ruit suâ.
 Si turris Phariæ decus,
 Tarpejiq; vigens verticis occidit
 Majestas, Jove non satis
 Magnô tuta. Quid hos credimus aggeres,
 Congestos hominum manu,
 Quanquam vel geminô sepserit amne Styx,
 Nullâ posse manu capi ?
 Saxis Saxonibus non gravitas minor,
 Invictis legionibus,
 Laxat mota semel pondera, quidquid &
 Contrà nititur, opprimit.
 Cui non difficile est principium sua,
 Progressus facilis rei.
 Successus animant militiam boni.

Flemmingus numerô brevi,
Sed magnô superans corde tot aggeres,
 Unô mense quidem duo
Munimenta, locô & mœnibus horrida,
 Mutari omnia sortibus,
Et virtute capi, Marte satis docet.
 Nam Rigæ oppositum alterum,
Quod lambit vitreis Rubo ruens aquis,
 Nunc Aurantia malus est,
Quæ nocturna fuit tessera. At alterum,
 Dunæmunda, superbiens
Augusti rutilô nomine, nominis
 Prisci dememinit. Vice
Mutatâ Dominum Gens ira Te volet
 Tota, ac obsequiis novis
Confirmabit Opus. Ne, licet integri
 Se mutet facies soli,
Mutetur solium, AUGUSTE potens, tuum.

V.

In Augustoburgum.

TE maris & terræ dominam posuere bellicosi,
 Ad Amphitrites Balthicæ potentem
Littora, Rubonis super ora periculosa Sveci.
 Custos carinæ fortis, Ostiumq;
Nobile, magnanimi Martis domus & negotiorum
 Tutela, clavisq; omnium fuisti

B

Hacte-

Hactenus. Ipsa Gades circumflua Doride anteibas,
Et Nereo gratam Tyrum. Quis hospes
Moenibus admovit scalas? Furor an dolus? Nec arma,
Nec saxa, Vulcani timet nec ignes
Saxo. Quamlibet oppugnata cruento constitisti
Multo Bonorum. Confer omne carum,
Nec Carolowitium redimes Arabum omnium metallis,
Nec aureis Hebrei Tagive arenis.
Pro Carolowitio caperis tamen, optimamq; Mortem
Herois, Heroum choro dolendam,
Compensas pretioq; tui, lachrymisq; tot tuorum.
Sed flere noli, spiritum resume.
Omnia mutantur fato. Stetit inquieta ramis,
Ast igneis mox impetita telis
Deficit, & nutum discit Jovis inter arma quercus.
Ignara quamvis navis & procellae
Sit gens, & rerum miracula, Saxo spectet arces
Neptunias, discet brevi labores
Æquoreos, rapidis ne Dædalus ipse vincat alis.
Industriæ rerum nihil negatur.
Amphytrioniades non astra petivit otiosus.
Flemminge, Tu doctis potens sagittis
Levnæum caput expugnare, benè auspicatus, aptè
Mutare nōsti nomen, atq; Magni
Augustoburgum Augusti de Nomine, nominari
Dunæ Ostium priscum doces triumpho.

VI.

Parodia ad Oden XXIV. lib. 1.

Horatii Flacci

*In Generosissimi & Excellentissimi Domini
Generalis CARLOWITII
infortunatum obitum.*

Vis desiderio sit pudor, aut modus
Tàm fortis Domini? Dicite flebilem
Heroës obitum, quèis celebrem pater
Laurum cum framea dedit.
Ergo Carlwitium perpetuus sopor
Urget? Cui Themis & Pieridum chorus,
Inculpata fides & generosa mens,
Quando ullum invenient parem?
Multris ille quidem flebilis occidit,
Nulli flebilior, quàm Legio tibi.
Tu frustrà heu! Superos tàm citò mortuum
Poscis Carlwitium prece.
Quòd si Mars oleam porrigat, & Rigæ
AUGUSTUS regimen, sceptræ Livoniæ,
Non hujus subeat Militiæ decus;
Quem dextrâ semel aureâ
Non segnis Domini jussa capessere,
Cœlis intulerit nuncius aliger.
Durum! Sed gregibus spem similis Ducis
Successor bonus excitat.

VII.

Ad Neptunum.

Quid Neptune furis? Quid trepidantia
 Pulsa tergeminis littora fluctibus?
 Non heic Pirothoum Conjugis aureæ,
 Ut Pluto metues lividus aucupem.
 Non Saturnus edax, te puerum licet
 Antro condat Opis, quærit opem fami.
 Non flamas liquidis Tindaridis feras
 Raptor Priamides, mœnibus inferet.
 Tutò junge labris labra; struit thoro
 Sceptroq; insidias nemo potens tuo.
 Quin si Cippodocen junxeris Æolo,
 Tritonum resonent cornua plausibus,
 Et puppes Zephyris in Clilipenio
 Hinc ac inde volent consociis sinu.
 Non furax pecudes monstraq; Proteo,
 Nec phocas rābidō dente petet lupus;
 Cives cœruleo quin potius natent
 Squamosi pelago, nec numerum polus
 Vincat luminibus. Pone feras vadi
 Motus, nec tumidis perge tumultibus.
 Quid Neptune furis? Fortè times jugum?
 Non est, quod metuas. Sorte datus Tridens,
 Gradi vi rigidâ mole potentior,
 Rheginum lateri Trinacrio latus

Avel-

Avellens, nimiō Theſſaliam fretō
Mersit, Deucalion unde novum genus,
Saxis durius & belligerum solo
Immisit. Danaū tu trabibus nocens,
Hausisti Phrygiō gurgite militem.
Tu Scyllam & Panopen imperiō premis.
Phorci exercitus & Glaucus, & integer
Nympharum chorus, & copia fontium,
Undæq; & fluviorum irriguus lepor,
Parent jussibus, ô cane pater, tuis.
Tu fluctus cohibus Oceani vagos,
Egressi timidæ ne noceant humō.
Tu gratus Samiis in Panionio,
Iratum pelagus ponis, & ad preces
Defendis tenuem numine Tænaron.
Sceptri quanta tui vis? Tibi navitæ
Jurant obsequium; Te sitiens opum
Orbis cum gregibus Mercurii colit:
Quid Martis timeas tela, minas, globos?
Quid Neptune furis? Si furor hic tuus,
Aut Phorcynidis est; At soboles tua,
Præbens magnanimo tergora Perseo,
Matri Gorgonæ turpe ſecat caput.
Quis venas, Helicon docte, dedit tibi,
Cùm rupem quatiens Pegasus ungulā,
Lac vatum eliceret, flumen aquæ recens?

Tu, Neptune, deâ Pallade nil minor,
Terram concutiens, egregium citò
Pullum Martis, eqvum bello habilem creas.
Sic & materiam Pacis, & asperi
Belli progenitans, læderis an sapis?
Si Flemmingiacâ capta tamen manu,
Dunæ vel lachrymis fleveris Ostia,
Vel sæva hospitibus damna minaberis
Successoribus. Heu! Fœda feret tuis
Purgamenta vadis miles, & impium
Numen non aliô jure vocaberis,
Iisin quâm pepulit Roma vetus deam.
Captâ clave domus quâm facile patet?
Ergo pone minas. Da facilem manum
AUGUSTO, Dominiq; obsequiô novi
Germanam adde fidem. Si renues, dabis
Pœnas. Mitior ast oscula quâm voles
AUGUSTI genibus figere, cùm viam
Tardabunt resonî compedibus pedes.

VIII.

Ad Exercitum.

GEtulicis si corde leonibus,
Zemblæ vel ursis robore te licet
Conferre, Grex non magne, magnis
Sed magis ausibus efferende.

Si prisca gestis confero cum tuis,
Quæ vix Ulysses crederet & Thoas,
Getuliæ forti leones

Pectore, robore vincis ursos.

Ætnæa non te flamma movet gradu,

Non arma Lemno cusa, nec Iphito

Quæ profuit vanè machæra.

Nil tibi forte satis, nec altum.

Tu sole magne & mœnibus altior,

Non impeditis gressibus occupas,

Quidquid vel est sudore dignum,

Vel validis remoratur armis.

Tu sole multô milite non minor,

Ferrata posses comprimere agmina,

Antonii Augustoq; cæsis

Viribus, ingeminare lauros.

X.

Ad Illustrissimum, Generosissimumq;

Copiarum Ducem Flemmingum.

Altius raukos, Lyra, tende nervos,

Nunc per Heroum juvat ire laudes,

Et coronato socias Gradivo

Dicere Musas.

Nulla Flemmingum magè cantilena,

Monte quam Pindi generata, quanquam

Inter

Inter Arctoos nimis occupatum,
Afficit enses.

Antequam mollis juvenile crispô
Pingaret mentum coma, nec timeret
Maximô abruptas Heliconis ausu

Scandere rupes;

Ille Phœbæas didicit Sorores
Nôsse, cum trino grege Gratiarum,
Sæpè Pmessi recreatus umbrâ,
Sæpè fluentis.

Vidit, & laurô Clariâ fluentes
Integens præses Charitum capillos,
Seduli merces ea, dixit, esto
Prima laboris.

Martias illinc pharetras & arcum
Æneô sumens animô, quot arces,
Castrâq; ac urbes simul occupavit?
Ense quot hostes?

Sic gradus Belli peragravit omnes,
Donec hoc tantum tetigit cacumen.
Hostibus terror gravis, ac amicus
Tutor amicis.

Jamq; Victori toties, Duciq;
Entheo, testis benè collocatæ
Pulchra virtutis, datur in Livonis
Altera laurus.

Ter.

Tertium myrtō meliore Sertum,
Principem junget Venus alma Nympham,
In sinu cuius roseo beatos

Transigat annos.

Augeat famam triplici coronā,
Et perennandæ diadema Stirpis.

Cætera AUGUSTI superaddet arcis
Gratia plenis.

X.

Exercitus auxilium petens.

POstquam per varias Herculeā nos operā plagas,
Europæ gravium sœvitiam fregimus hostium,
Non segnes Domini signa sequi, non temerarias
Ad Savum Cicones atque Darum vincere copias;
Albi pro patrio Vistula mox atque Chronus tulit.
Bastarnos steriles vidimus & vasta Podoliæ
Deserta, atque Taphri Cimmerios cœsyta Tartaros.
Rubonem bibimus nunc, Venedi flumen amans maris,
Et bellum gerimus cum Sveonum belligera manu.
At quanquam geminum robur : Et Os Dunidis & Domum
Chobrinam, validô sustulimus robore, jam Rigæ
Non parvus tremor & cordolium, parva licet cohors,
Faustō principiō, quando rotæ fine ruent pari.
In cursu tamen heu ! fistimur, & subsidiarius
Longè miles abest. Non equites, non pedites brevi
Accedunt numero. Multus adeſt hostis, & imminent
Plures. Quid faciam pressa malis, debilis & manus ?
Forsan nemo mei vel meminit, vel memor impigram

C

Cur

Cur protelat opem? Nunc premimur, nunc opus est ope.
Non hic Persicus exercitus est, non Sybariticus,
Nec grex Mysus; Habent arma, sciunt cominus, eminus
Oppugnare aciem. Qualiter aut Thesfalus, aut celer
Parthus tela jicit. Martia gens, Finnia cautibus
Quam duris peperit, Bothnicus aut progenuit sinus.
Concrescitq; phalanx egregio sub Duce cum die.
O accurrite, concurrite, succurrите gresibus
Rhœbi, remigiō vel volucris præpete Pegasi.
Huc FLEMMINGE veni Victor, & hoc agmina promove,
Plus Tu solus enim, millia quām consiliō vales.
Venisset citius Rhesus, adhuc Dardanidæ forent.
Quid cessatis enim? Grande malum parva feret mora.
Non nobis animus, sola deest copia. Si tamen
Tām robusta ratis linquitur in Syrtibus his inops,
Suffocanda freto; nostra prius castra tuebimur.
Si pro Rege simul profuerit vincere vel mori,
Jam nos Elysi pro meritis laurea plurimis
Exspectata manet. Cætera vos tollite Sisyphi
Saxa, ô Saxonicae Militiae fortia pectora,
Nos quid mense brevi fecerimus, fama canet diu.

XI.

*Ad Illustrissimum Generosissimumq;
Dominum Flemmingum.*

Arbiter Belli niveæq; Pacis,
Ornat AUGUSTUS generosiorem
Luce Flemmingi Genium, suumq;
Dicit Amorem.

Inter

Inter Illustres Adamas Ministros
Ult sit, Augustæq; Pyropus Aulæ,
Inter Heroes Amethystus, inter
 Unio Consos.

Quis dabit soli radios? Quis auro &
Floribus formam? Genus æquat aurum,
Spiritus solem, nitidosq; virtus
 Aurea flores.

XII.

Ad Astræam.

A Stræa, terris & Superum choro
Dilecta, dudum à gente nefaria
Tellure pulsa in justiorem,
 Non sine felle volavit orbem.
Cùm jure versò Relligio Deûm
Frigeret inter fervida prælia,
Rhœtumq; Centauros Pholumq;
 Indomiti Lapithæ necarent.

Tunc & Gigantum turba levans caput,
Ossæ eminentem Pelion intulit,
Ausì Jovem astratô Typhœus,

 Enceladusq; movere regnô.

O Diva, gentes quæ trutinas manu,
Si nostra priscis tempora seculis
Pejora, quando nos revises?

Quando serenior huc redibis?

Jam

Jam jusq; fasq; invertitur, & dol
Fraudesq; regnant. Fallere tam fidem,
Quam pauperes pressare censu,

Aut maculare manum cruento,
Quem vel pudet? Quid bella loquar diu
Grassata terris? Nil nisi noxium
Noxis timendum. Tu miserta

Triste solum scelere expiabis;
Speranda quando non meliora sunt,
Mortaliumq; in pejus abit genus,
Ne totus hoc pollutus orbis,

Supplicio pereat tremendo.
O ergo celi labere sedibus,
Astraea, tecum Pacis & optimae
Brevi reducens flustra, justis

Corrige deteriora linguis.
Sic fas resurget, sic pietas rosis
Cinget Polonus, ensium & aurea
Ætate Saturni legemus,

Ancipiti lachrymas aratro.
Sic exuentes pristina crimina,
Saxo struemus de Pario Tibi
Paciq; templum, in quo benignis
Mascula thura fluent acerris.

S. D. G.